

Sfinansowano z programu Unii Europejskiej "Wymiar sprawiedliwości" (2014-2020)

Treść niniejszej publikacji reprezentuje wyłącznie poglądy autora i on ponosi za nią wyłączną odpowiedzialność. Komisja Europejska nie ponosi żadnej odpowiedzialności za sposób wykorzystania informacji zawartych w niniejszym

dokumencie.

Studium przypadku

Postępowanie sądowe z zakresu prawa Unii Europejskiej

SZKOLENIE ZAAWANSOWANE DLA PRAWNIKÓW WYKONUJĄCYCH ZAWÓD W RAMACH PRYWATNEJ PRAKTYKI

Autor
Daniel Sarmiento

Banka Universia ("BU") jest ważną instytucją kredytową objętą nadzorem ostrożnościowym Europejskiego Banku Centralnego ("EBC"). BU ma siedzibę w Corellianie, Państwie Członkowskim UE. Prezesem BU jest J. Guppa, znany ekonomista z ponad trzydziestoletnim doświadczeniem w sektorze bankowym.

W grudniu 2020 r., w związku ze swoimi działaniami nadzorczymi EBC poinformował BU w piśmie adresowanym do pana Guppy, o decyzji rady nadzorczej dotyczącej przeprowadzenia kontroli na miejscu w celu dokonania przeglądu stanu wdrożenia i egzekwowania środków bezpieczeństwa cybernetycznego przez BU. Jak wiadomo, bank BU jest uznawany za operatora usług kluczowych zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii. Ponadto, jednym z głównych zadań w ramach priorytetów nadzorczych EBC na rok 2021 znalazło się ryzyko związane z bezpieczeństwem cybernetycznym w celu zapewnienia, aby instytucje kredytowe były dobrze zabezpieczone przed potencjalnymi atakami.

5 lutego 2021 r. zespół pracowników EBC pod kierownictwem dyrektora ds. kontroli na miejscu, pana Collfu, przybył do Corelliany i spotkał się z pracownikami BU na inauguracyjnym zebraniu, które odbyło się w pomieszczeniach BU. Wśród wielu kwestii organizacyjnych pan Collfu poinformował ustnie pana Guppę o obawach EBC dotyczących ryzyka związanego z bezpieczeństwem cybernetycznym, ale również z systemami IT, zarządzaniem danymi oraz przestrzeganiem zasad ochrony danych. Pan

Guppa oraz dyrektor generalny ds. IT wyrazili wobec pana Collfu swoje zdziwienie w związku z szerokim zakresem kontroli powołując się na fakt, że pierwotne pismo EBC informujące o tej kontroli dotyczyło jedynie ryzyka związanego z bezpieczeństwem cybernetycznym. Pan Collfu odpowiedział, że pojęcie bezpieczeństwa cybernetycznego należy interpretować szeroko, powinno więc ono obejmować wszelkie ryzyka wynikające z zarządzania IT oraz potencjalne naruszenia regulacji pochodnych. W trakcie spotkania inauguracyjnego bank BU zaakceptował harmonogram zaproponowany przez EBC, który przewidywał przeprowadzenie przez pracowników EBC prac na miejscu w ciągu najbliższych dwóch miesięcy. Pracownicy EBC mieli uzyskać dostęp na żądanie do wszystkich istotnych informacji.

Tego wieczoru BU otrzymał za pośrednictwem swojego oficjalnego konta e-mail służącego do komunikacji z EBC decyzję podpisaną przez pana Collfu, informującą BU o rozpoczęciu na miejscu kontroli dotyczącej ryzyka w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego. W decyzji określono również termin i zakres dochodzenia oraz dodano, że EBC "podejmie wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia pełnej zgodności BU ze standardami regulacyjnymi i najlepszymi praktykami".

W trakcie prowadzonej na miejscu kontroli pracownicy EBC uzyskali dostęp do systemów informatycznych BU i przeprowadzili dogłębną analizę dotychczasowych praktyk i zarządzania systemami. W trakcie przeglądu funkcjonowania zabezpieczeń poczty e-mail pracownicy EBC uzyskali dostęp do kilku wiadomości, w których zaznaczono sformułowanie "nadzór EBC - sprawa wrażliwa - bezpieczeństwo". Kiedy pracownicy EBC przejrzyli treść tych e-maili, znaleźli osiem wiadomości, w których szef działu prawnego i sekretarz generalny zarządu BU wymieniali poglądy z dyrektorem ds. ryzyka na temat ponownego powołania pana Guppy na stanowisko prezesa banku. Korespondencja dotyczyła skazania pana Guppy za oszustwa podatkowe i pranie brudnych pieniędzy w lutym 2019 r. przez sąd karny we Fraudalii, sąsiednim kraju, który nie jest członkiem UE. E-maile potwierdzają obawy banku co do możliwości uzyskania przez pana Guppę zgody EBC na jego ponowną nominację w 2020 roku. W wyniku tej wymiany wiadomości obaj pracownicy zdecydowali, że najlepszym rozwiązaniem będzie nieujawnianie tej informacji przy składaniu wniosku o ponowne mianowanie pana Guppy. W jednym z ostatnich maili dyrektor działu prawnego dodaje:

"Trzymamy to w tajemnicy, nie mówimy ani słowa biurokratom we Frankfurcie, a szef zostaje na swoim miejscu. I my też, mój przyjacielu. Jeśli go stracimy, to wiesz, że ty i ja będziemy następni".

20 maja 2021 r. EBC przekazał BU projekt raportu z kontroli. W jego treści wyszczególniono główne ustalenia kontroli, wymieniając wyczerpującą listę obszarów wymagających poprawy w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego i systemów informatycznych. We wnioskach raportu znalazło się stwierdzenie, że w trakcie dochodzenia zespół przeprowadzający kontrolę na miejscu zebrał inne istotne informacje budzące obawy w świetle obowiązków nadzorczych BU.

28 maja 2021 r. odbyło się posiedzenie końcowe, tym razem w siedzibie EBC we Frankfurcie. Kiedy pan Collfu skończył wyliczać problemy związane z bezpieczeństwem

cybernetycznym i wysłuchał uwag pracowników BU w tej sprawie, zwrócił uwagę na korespondencję mailową dotyczącą skazania pana Guppy we Fraudalii. Biorąc pod uwagę ciężar tych ustaleń pan Collfu poinformował BU, że wiadomości e-mail zostały przekazane Wspólnemu Zespołowi Nadzorczemu odpowiedzialnemu za BU, w celu podjęcia przez niego działań oraz, w razie konieczności, zgłoszenia tych faktów jednostce EBC odpowiedzialnej za sankcje.

Pan Guppa, wyraźnie przygnębiony, poinformował pracowników EBC, że wyrok skazujący został pod koniec 2020 r. uchylony w postępowaniu apelacyjnym, że jest nie popełnił żadnego przestępstwa oraz że dochodzenia wszczęte we Fraudalii były motywowane politycznie przez prokuratora, który został odsunięty od stanowiska po wyborach w tym kraju w połowie 2019 r. Pan Collfu stwierdził, że przyjmuje to z ulgą do wiadomości, tym niemniej informacja ta nie została zgłoszona w stosownym momencie w ramach procedury ponownego mianowania pana Guppy. Pan Collfu zwrócił również uwagę na e-mail, w którym pracownicy BU postanowili ukryć te fakty przed EBC, dowodząc tym samym niewłaściwego zachowania korporacyjnego oraz jasnej i oczywistej chęci obejścia zadań ostrożnościowych nadzorcy.

Wkrótce po tym spotkaniu BU został poinformowany pismem z 15 czerwca 2021 r. o decyzji Wspólnego Zespołu Nadzorczego o przekazaniu stosownych informacji, w tym korespondencji e-mailowej dotyczącej skazania pana Guppy, do jednostki EBC odpowiedzialnej za sankcje.

1 września 2021 r. jednostka EBC zajmująca się sankcjami przesała na piśmie do BU zastrzeżenia informując o swojej decyzji dotyczącej wszczęcia postępowania sankcyjnego w świetle istotnych faktów nadzorczych, które zostały ujawnione podczas kontroli na miejscu w 2021 r. Zdaniem odpowiedzialnej za sankcje jednostki EBC ujawnione fakty stanowiły naruszenie art. 94 rozporządzenia ramowego,¹ i obejmowały szereg okoliczności obciążających, łącznie ze świadomym zamiarem ukrycia przez wysokich rangą pracowników BU istotnych informacji przed organami nadzorczymi, a także wagą przestępstw, za które był sądzony i został skazany pan Guppa. W piśmie z zastrzeżeniami nie wspomina się o uniewinnieniu pana Guppy w 2020 roku.

5 września 2021 r. EBC przekazał do BU ostateczną wersję raportu z kontroli po końcowym spotkaniu, które odbyło się 28 maja 2021 r., oraz po uwagach przedstawionych na piśmie przez BU. W końcowej części raportu z kontroli podkreślono znaczenie ujawnionej korespondencji oraz poważny charakter przestępstw, które mogłyby się z nią wiązać. Po raz kolejny nie wspomniano o wyroku uniewinniającym pana Guppę w 2020 r., pomimo faktu, że według zgłoszonych przez BU na piśmie uwag, bank przekazał EBC wszystkie istotne dokumenty potwierdzające uniewinnienie pana Guppy od wszystkich zarzutów przed sądami Fraudalii.

---

¹Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego)

20 września 2021 r. bankowi BU doręczono przyjętą przez Radę Nadzorczą decyzję EBC z 18 września 2021 r., wymieniającą środki nadzorcze, które BU powinien wdrożyć po przeprowadzeniu na miejscu kontroli w zakresie ryzyka związanego z bezpieczeństwem cybernetycznym. Tego samego dnia Rada Nadzorcza EBC wydała zalecenia, w których zwróciła się do BU o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu zapobiegania niewłaściwym praktykom w zakresie ładu korporacyjnego, w tym o wprowadzenie solidnych systemów sprawozdawczości w zakresie postępowań karnych dotyczących kadry zarządzającej. W pkt 23 zaleceń EBC stwierdza:

"Wnioskuje się do BU o podjęcie wszelkich niezbędnych działań w związku z wydarzeniami z lutego 2019 roku we Fraudalii oraz sposobem, w jaki BU zarządzał tą sytuacją. W szczególności BU powinien wdrożyć wszelkie niezbędne środki, w tym rozwiązać umowy z kadrą kierowniczą, aby w przyszłości nie dochodziło do przypadków poważnych naruszeń nadzorczych."

27 września 2021 r. bank centralny Coreliany, któremu powierzono zadania związane z nadzorem bankowym, wydał BU polecenie, w którym nakazał zarządowi banku podjęcie wszelkich środków mających na celu uchylenie decyzji o ponownym mianowaniu pana Guppy w 2020 r. Według banku centralnego, w świetle informacji przekazanych przez EBC w następstwie kontroli na miejscu, istnieją niepodważalne dowody świadczące o tym, że BU dopuścił się poważnych i niezgodnych z prawem działań w celu uchylenia się od obowiązków sprawozdawczych w ramach procedury ponownego mianowania pana Guppy na stanowisko prezesa banku. Podstawą prawną zarządzenia jest coreliańska ustawa Prawo bankowe z 2016 r. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., czyli dniem, w którym BU powinien podjąć wszelkie niezbędne środki korporacyjne w celu odwołania pana Guppy.

Pytania

1. Który akt można zaskarżyć, gdyby BU chciał wnieść skargę na środki nałożone w wyniku kontroli na miejscu?
2. Czy którykolwiek ze środków nałożonych przez EBC mógłby zostać zakwestionowany przed sądami krajowymi? Jeżeli tak, to na jakich warunkach?
3. Czy w przypadku środków mających na celu rozwiązanie umowy z pracownikami bank BU ma legitymację procesową do wniesienia takiego powództwa, czy też jest ona ograniczona wyłącznie do pracowników?
4. Czy BU może wnioskować o środki tymczasowe?
5. Na jakie podstawy może powołać się BU w celu stwierdzenia nieważności decyzji i zaleceń EBC?
6. Czy EBC może wykorzystać przeprowadzoną na miejscu kontrolę dotyczącą określonego zakresu działalności do zbadania naruszeń przepisów związanych z

innym obszarem działalności? Jak kwestia ta wpływa na działania podejmowane przez BU przed sądem?

Odpowiedzi

1. Który akt można zaskarżyć, gdyby BU chciał wnieść skargę na środki nałożone w wyniku kontroli na miejscu?

Przeprowadzane na miejscu przez EBC kontrole to nowa praktyka, jednak dotyczy ona tradycyjnego pojęcia "czynności przygotowawczych", które co do zasady nie mogą być kwestionowane w trybie skargi bezpośredniej. Kontrola na miejscu jest czynnością dochodzeniową, która może skutkować podjęciem wiążących decyzji na późniejszym etapie. W związku z tym skargi powinny być wnoszone bezpośrednio przeciwko ostatecznym środkom nałożonym na przedsiębiorstwo. Jedyne przypadki, w których Trybunał Sprawiedliwości dopuścił wyjątki od tej zasady, to sytuacje, w których środek przygotowawczy dotyczy istotnej kwestii proceduralnej, której nie można usunąć w ramach zaskarżenia aktu końcowego.²

To na skarżących spoczywa ciężar wskazania, czy kontrola na miejscu, zarówno na etapie wstępnym, na którym powiadomiony o niej został bank BU, jak i na etapie raportu z kontroli, jest czynnością przygotowawczą skutkującą powstaniem istotnych kwestii proceduralnych. Kwestia ta jest obecnie przedmiotem dyskusji, ponieważ Trybunał Sprawiedliwości nie wypowiedział się na temat skutków prawnych kontroli na miejscu przeprowadzanych przez EBC.

Trudno będzie uzasadnić, że pismo informujące BU o kontroli na miejscu lub raport końcowy z kontroli to akty zaskarżalne. Wyraźnie wskazuje na to fakt, że w wyniku kontroli na miejscu przyjęto szereg aktów prawnych, zarówno na poziomie EBC, jak i na szczeblu krajowym. Dlatego też należy zaskarżyć akty końcowe, a nie akty stanowiące podstawę do przeprowadzenia kontroli na miejscu.

Skarżący mogą jednak twierdzić, że kwestia zakresu kontroli na miejscu jest istotną kwestią merytoryczną, którą należy rozstrzygnąć przed kontrolą. Jakkolwiek rozporządzenie 468/2014³ nie precyzuje, że kontrole na miejscu muszą mieć z góry określony zakres, to orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w dziedzinie konkurencji spowodowało wzrost znaczenia ich jasno określonego zakresu w celu zapewnienia przedsiębiorstwom gwarancji proceduralnych. W związku z powyższym można byłoby argumentować, że na potrzeby zakwestionowania zakresu kontroli na miejscu, a tym samym w celu uniknięcia ukrytych naruszeń prawa w ostatecznych decyzjach, które mogą wynikać z kontroli na miejscu, akty przygotowawcze mogłyby być bezpośrednio zaskarżalne w ramach skargi o stwierdzenie nieważności.

---

²Wyrok w połączonych sprawach 23/63, 24/63 i 52/63 Usines Emile Henricot i in. przeciwko Wysokiej Władzy (Zb. Orz. 1963, s. 217).

³Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17).

I wreszcie w przypadku zaleceń Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że przyjęcie przez instytucję rekomendacji, które rzekomo naruszają określone zasady lub przepisy proceduralne, nie wystarczy, aby można było wnieść skargę o stwierdzenie nieważności, chociaż nie wywołuje to wiążących skutków prawnych.

"Jednakże w wyjątkowych przypadkach, niemożność wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności zaleceń nie ma zastosowania, jeżeli zaskarżony akt, ze względu na swoją treść, nie stanowi faktycznego zalecenia.

W tym kontekście, podczas analizy treści zaskarżonego aktu w celu ustalenia, czy wywołuje on wiążące skutki prawne, należy uwzględnić fakt, że - jak zauważono w pkt 25 powyżej - zalecenia są, zgodnie z art. 263 TFUE, wyłączone z zakresu stosowania tego przepisu oraz że zgodnie z art. 288 TFUE nie mają one mocy wiążącej."⁴

Innymi słowy, zalecenie musi być ukrytym aktem wiążącym, co należy przeanalizować w świetle zarówno brzmienia, jak i kontekstu aktu. W tym konkretnym przypadku język ma charakter imperatywny i nie pozostawia wątpliwości co do celów środka: "wnioskuje się", "BU powinien wdrożyć" - jest to brzmienie, które nie pozostawia BU żadnego marginesu swobody, zwłaszcza gdy instrukcję wydał jego organ nadzoru ostrożnościowego. Skarżący mogą zatem twierdzić, że zalecenie, w świetle orzecznictwa Sądu, jest w rzeczywistości aktem wiążącym, a zatem zaskarżalnym na podstawie art. 263 TFUE.

2. Czy którykolwiek ze środków nałożonych przez EBC mógłby zostać zakwestionowany przed sądami krajowymi? Jeżeli tak, to na jakich warunkach?

Zasadniczo każdy akt prawny UE może zostać zakwestionowany przed krajowymi sądami w trybie prejudycjalnego zapytania dotyczącego jego ważności. Jednakże takie akty UE muszą zostać wdrożone w Państwie Członkowskim, dlatego też zawsze będzie to pośrednie zakwestionowanie ważności dokonywane w ramach skargi dotyczącej krajowego aktu wykonawczego. Ponadto wnioskodawca musi wykazać, że nie miał legitymacji procesowej do wniesienia bezpośredniej skargi na akt UE w postępowaniu przed sądami unijnymi. Wynika to z orzecznictwa w sprawie TWD,⁵ zgodnie z którym skarżący powinien skorzystać z opcji prejudycjalnego zapytania dotyczącego ważności aktu jedynie w celu pośredniego zakwestionowania aktów Unii, których nie był w stanie zakwestionować w przewidzianym terminie.

Trybunał Sprawiedliwości potwierdził ostatnio tę linię orzecznictwa w dziedzinie unii bankowej w sprawie Iccrea Banca,⁶ w której stwierdził, że akty prawne UE mogące być bezpośrednio zaskarżane do unijnych sądów przez wnioskodawców posiadających legitymację procesową do wniesienia tego rodzaju powództwa, nie mogą być przedmiotem wniosku o kontrolę ich ważności w trybie prejudycjalnym.

---

⁴Wyrok z 20 lutego 2018 r., Belgia/Komisja (C-16/16 P, EU :C:2018:79, pkt 29 i 30).

⁵Wyrok z 9 marca 1994 r., TWD Textilwerke Deggendorf (sprawa C-188/92, EU:C:1994:90).

⁶Wyrok z 3 grudnia 2019 r. (Iccrea Banca, sprawa C-414/18, EU:C:2019:1036).

3. Czy w przypadku środków mających na celu rozwiązanie umowy z pracownikami bank BU ma legitymację procesową do wniesienia takiego powództwa, czy też jest ona ograniczona wyłącznie do pracowników?

W przypadku zalecenia nakazującego rozwiązanie umów o pracę z pracownikami kwestia legitymacji procesowej ma znaczenie jedynie wówczas, jeżeli Sąd uzna, że zalecenie jest środkiem wiążącym, a zatem aktem zaskarżalnym. Po rozstrzygnięciu tej sprawy należy zbadać kwestię legitymacji procesowej w świetle art. 263 ust. 4 TFUE.

W przypadku aktów indywidualnych, które posiadają adresata, w orzecznictwie wyraźnie wskazuje się, że adresat ma legitymację procesową, jeżeli ma interes prawny w wytoczeniu powództwa (jego sytuacja prawna ulegnie poprawie w przypadku wygrania sprawy). W związku z powyższym BU będzie mieć legitymację procesową do zaskarżenia zalecenia. Inną kwestią jest pytanie, czy w tej sprawie legitymacją procesową dysponują zainteresowani pracownicy, ponieważ nie zostali oni indywidualnie wskazani w zaleceniu, choć oczywiście jest, że akt dotyczy szefa działu prawnego oraz dyrektora ds. ryzyka. W tym przypadku skarżący powinni oprzeć się na orzecznictwie dotyczącym legitymacji procesowej w przypadku bezpośrednich skarg wnoszonych przez skarżących, których sprawy dotyczą indywidualnie i bezpośrednio. Drugi wymóg (bezpośredni wpływ) ma tu decydujące znaczenie, ponieważ zgodnie z orzecznictwem kwestionowany środek nie będzie mieć bezpośredniego wpływu na skarżącego, jeżeli będzie on wymagał dalszych aktów wykonawczych i uznaniowych. Jakkolwiek zalecenie dotyczy "rozwiązania umów", to w ogólny sposób mówi ono również o "wszelkich niezbędnych działaniach", co umożliwi bankowi BU podjęcie szerokiej gamy środków. Pozwani będą więc skutecznie argumentować, że w przypadku pracowników trzeba będzie wnosić skargi do sądów krajowych, prawdopodobnie do krajowych sądów pracy, czyli organów, do których można się zwrócić o skierowanie do Trybunału Sprawiedliwości wniosku prejudycjalnego o stwierdzenie ważności zalecenia w celu zakwestionowania jego zgodności z prawem.

Jeśli chodzi o rozwiązanie umowy z panem Guppą, to jest to środek przysługujący krajowemu bankowi centralnemu, a zatem kwestia legitymacji procesowej będzie uzależniona od przepisów prawa krajowego. Jednak nawet jeżeli jest to kwestia prawa krajowego, to wszystkie krajowe przepisy proceduralne muszą być zgodne z unijnymi zasadami skuteczności i równoważności tak, aby wnioskodawcy przysługiwały wszelkie niezbędne środki.

4. Czy BU może wnioskować o środki tymczasowe?

Wnosząc skargę o unieważnienie BU może wystąpić do sądów Unii o zastosowanie środków tymczasowych. Wniosek taki należy złożyć razem ze skargą główną. Musi on spełniać kilka przesłanek materialnych: ryzyko powstania nieodwracalnej szkody, pozór bezprawności oraz wyważenie interesów.

BU może wnieść o zastosowanie zawieszających środków tymczasowych tak, aby skutki decyzji i zalecenia EBC zostały zawieszane na czas rozpoznania skargi przez Sąd.

Jednak sądy krajowe orzekają o zastosowaniu środków tymczasowych zgodnie z przepisami prawa krajowego. Tym niemniej, w wyjątkowych przypadkach sąd krajowy będzie mieć prawo zawiesić wykonanie aktów prawnych UE, jeżeli spełnione zostaną wymogi, o których mowa powyżej, a sąd krajowy zwróci się do Trybunału Sprawiedliwości z zapytaniem o ich zgodność z prawem w prejudycjalnym trybie dotyczącym ważności.⁷

5. Na jakie podstawy może powołać się BU w celu stwierdzenia nieważności decyzji i zaleceń EBC?

Art. 263 TFUE zawiera zamkniętą listę podstaw kontroli, na które musi powołać się skarżący: brak kompetencji, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, naruszenie traktatów lub jakiegokolwiek normy prawnej związanej z ich stosowaniem albo nadużycie władzy.

W tym przypadku BU może powołać się na "istotne wymogi proceduralne" twierdząc, że kontrola na miejscu była obarczona istotnymi błędami od samego początku, kiedy to zespół kontrolny został upoważniony do badania wszelkich istotnych naruszeń przepisów, nie tylko tych związanych z ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego.

---

⁷Wyroki z 21 lutego 1991 r., Zuckerfabrik Süderdithmarschen i Zuckerfabrik Soest (C-143/88 oraz C-92/89, EU:C:1991:65, pkt 16) oraz z 9 listopada 1995 r., Atlanta Fruchthandelsgesellschaft i inni (I) (C-465/93, EU:C:1995:369, pkt 20).